

RZEGOTAĆ (7) *vb impf*

rzegotać (7), [**rzechotać**].

Wszystkie samogłoski jasne.

inf rzegotać (3). ◇ *praes* [1 sg rzechocę, rzechotam.] ◇ 2 sg rzegocesz (1). ◇ 3 sg rzegece (1). ◇ 3 pl rzegocą (1). ◇ *part praes act* rzegocąc (1).

Sł stp notuje, Cn: rzechotać, rzekotać, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w. Skrzeczeć, rechotać (7) :

a. *O srokach i żabach; coaxare Mącz, Cn; garrire, strepere Cn (2) :* Tak theż [sroka] chytra, iże gdy baczy czo w domu śniednego czoby miała wziąć/ pierwey rzegocze ieftliby kto wybieżał *FalZioł* IV 26a; *Coaxare, dicuntur ranae cum vocem emittunt, Skrzeczeć/ Rzegotać. Mącz* 58b.

b. *O człowieku (5) :* Qvarren. Rzegotać. *Coaxare. Calag* 382b; [Rzechocę et rzechotam/ Garrio, coxo. Item, Cachinnor. *Volck Yyy2v*].

Przen: Dużo i nieprzerwanie mówić, paplać, plotkować (3) : [Karność mówi do Młodości:] Wiele tu rzegocesz froczką/ Rzućilás mi fie do oczká *BielKom* E2v; [Co się tycze tamtych bab, iż jako nam piszecie ustawicznie rzegocą, tedyć ta jest z dawna wszystkich bab natura *ListyPol* 1548/184].

Zwrot: »rzegotać by (a. jako) sroczki, żaby« (1:1): A właśnie ie tu piśmo żábami zowie/ álbo podobne ku żábam/ bo rzegocą iáko żáby/ máło dopuścziáiąc komu inźemu mówić iedno fámy *RejAp* 137v; A my domá śiedzimy by kwoczki/ Vpřtrzywłzy fie/ rzegocąc by froczki *BielSjem* 6.

a. *Śmiać się głośno (1) :* *Risu diducere rictum, [...]* Smieyąc fie ná kogo zęby ořczczérzác/ to yeft błaźnić z kogo álbo śmieyąc fie ziarác/ rzegotać. *Mącz* 355d.

Formacje współrdzenne: rzegotać się; narzektać się, rzektać.

Cf **KRZEKOTAĆ, RZEGOCĄĆ, RZEGOTANIE**